

så alle parter på forhånd er klar over, hvor stor en eksport, statslånet vil kunne finansiere.

3. *Mindstegrænsen for § 7-garantier.*

Regeringen har bekendtgjort at ville fremlægge forslag i folketinget om udvidelse af beløbsrammen for § 7-garantier fra 5-10 mia kr. Industrirådet ser dette forslag som udtryk for regeringens erkendelse af, at denne finansieringsform er af stor potentiel betydning for eksporten både i forbindelse med statslån og som et tilbud til u-lande, hvis nationalprodukt ligger over statslånegrænsen.

I denne forbindelse henstiller Industrirådet endnu engang, at man undersøger muligheden for, at den nedre grænse på 20 mill. kr. for kontrakter, der kan garanteres under § 7, nedsættes til et beløb, der svarer til også mindre virksomheders behov.

4. *Mindstegrænse for køberkreditter.*

Industrirådet henstiller ligeledes, at regeringen opfordrer Eksportkreditrådet til at foretage en væsentlig nedskæring af den mindstegrænse på 20 mill. kr., der gælder for køberkreditter.

5. *Kredit i hele løbetiden.*

Samtidig bør finansieringsvilkårene for dansk eksport forbedres, ved at Eksportfinansieringsfondens kreditgivning udstrækkes til at omfatte den samlede løbetid af de kreditter, der finansieres af fonden.

6. *Kreditlinier.*

Endelig bedes regeringen stille sådanne ressourcer til rådighed for Eksportkreditrådet, at mulighederne for at indgå kreditlinieaftaler nu søges gennemført uden yderligere forsinkelser, og at dette kreditinstrument tilrettelægges ud fra ønsket om at skabe reelle forbedringer i finansieringsforholdene for dansk eksport til vigtige potentielle markeder.

7. *Større risikovillighed.*

Industrirådet finder, for så vidt angår eksportkreditordningerne, at der bør vises endnu større vilje end hidtil til at påtage sig engagementer, der medfører risici. Den danske

regering har senest i august d.å. meddelt Kommissionen, at der ikke i Danmark findes ordninger, der strider mod EØF-traktatens art. 92 og 113 om statsstøtte til eksportfremme.

Det henstilles, at man i Danmark nøje gennemgår de besvarelser, Kommissionen har modtaget på sin tilsvarende forespørgsel til andre EF-lande med henblik på at sikre, at den danske eksportkreditordning administreres ligeså liberalt som de øvrige EF-landes.

8. *Ændrede verdensbankprocedurer.*

En vanskelighed for danske virksomheder i forhold til internationale organisationer og specielt i forhold til Verdensbanken er den almindeligt anvendte procedure, hvorefter et projekt opdeles i en projekterings- og gennemførelsesfase på den måde, at en virksomhed, der har deltaget i 1. fase, er forhindret i at byde på 2. fase. Flere danske virksomheder står således over for et valg mellem at lade sig registrere som rådgivende eller som udførende firma. Dette dilemma ville ikke opstå, såfremt der anvendtes en procedure, hvor virksomheder blev indbudt til i indbyrdes konkurrence både at definere problemer og tilbyde egnede løsninger.

Det henstilles, at der optages forhandlinger med de internationale organisationer om, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt at anvende denne fremgangsmåde.

9. *Træning og uddannelse i u-lande.*

Dansk eksport til u-landene finder i stigende omfang sted i form af projektleverancer, hvor tilbudet fra Danmark ikke blot vedrører udstyr, men tillige omfatter træningsprogrammer for lokalt personale og bistand til indkøring og drift. Danida har mulighed for at deltage i finansieringen af sådanne uddannelses- og træningsprogrammer, men der eksisterer ikke faste rammer herfor, der sætter virksomhederne i stand til i deres tilbudsgivning at indkalkulere denne mulighed.

Industrirådet ser en væsentlig styrkelse af eksportindustriens konkurrenceevne i et fastere tilrettelagt samarbejde mellem Danida og eksportindustrien om finansieringen af danske virksomheders trænings- og uddannelsesprogrammer i u-landene. Man ser tilli-